

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Nașterea Domnului - Crăciunul

Evangelhia Nașterii Domnului
Matei 2, 1-12

Atunci când S-a născut Iisus în Betleemul Iudeei, în zilele regelui Irod, iată magii de la Răsărit au venit în Ierusalim, întrebând: Unde este împăratul Iudeilor, Cel ce S-a născut? Căci am văzut la Răsărit steaua Lui și am venit să ne închinăm Lui. Însă regele Irod, auzind, s-a tulburat, și tot Ierusalimul împreună cu el. Și, adunând pe toți arhierii și cărturarii poporului, căuta să afle de la ei unde era să Se nască Hristos. Iar ei i-au zis: În Betleemul Iudeei, că așa este scris de prorocul: «Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Conducătorul, Care va paște pe poporul Meu Israel». Atunci Irod, chemând în ascuns pe magi, a aflat de la ei lămurit în ce vreme s-a arătat steaua. Și, trimițându-i la Betleem, le-a zis: Mergeți și cercetați cu de-amănuntul despre Prunc și, dacă Îl veți afla, vestiți-mi și mie, ca, venind și eu, să mă Închin Lui. Iar ei, ascultând pe rege, au plecat și iată, steaua pe care o văzuseră în răsărit mergea înaintea lor, până ce a venit și a stat deasupra, unde era Pruncul. Și, văzând ei steaua, s-au bucurat cu bucurie foarte mare. Și intrând în casă, au văzut pe Prunc împreună cu Maria, Mama Sa, și căzând la pământ, s-au închinat Lui; apoi, deschizând vistieriile lor, I-au adus Lui daruri: aur, tămâie și smirnă. Dar, luând înștiințare în vis să nu se mai întoarcă la Irod, pe altă cale s-au dus în țara lor.

Nașterea lui Hristos – pământul devenit cer Scrisoare pastorală la sărbătoarea Nașterii Domnului Iași, 2022, IPS Părinte TEOFAN, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei -fragment-

Ne apropiem, pe zi ce trece, de sfârșitul anului 2022 de la Nașterea lui Hristos.

A fost un an greu, venit în urma altor doi ani de mari încercări: doi ani purtători de boală și îngrijorări, urmați acum de un război duros care se desfășoară aproape de granițele Țării.

În această atmosferă apăsătoare, încercăm să ne apropiem de taina Sărbătorii Nașterii Domnului Hristos. Nu este deloc ușor. Ne bucură colindele frumoase, dar știm că sunt și „case fără foc” lângă noi, că sunt și oameni care mor din cauza războiului nu departe de noi.

Ce facem într-o asemenea situație? Către cine și către ce ne îndreptăm nădejdea noastră? De la cine așteptăm un răspuns?

Ni se oferă tot felul de explicații. Se caută vinovații: boli necunoscute, agresori nemiloși, conspirații etc. Lumea se împarte în îngeri și demoni și, întotdeauna, demonii sunt de partea cealaltă. Foarte rar se aud cuvinte precum: Dumnezeu, veșnicie, rugăciune, duh de pocăință sau smerită cugetare. Trăim cel mai adesea ca și cum Dumnezeu nu ar exista. De aceea, gândim și acționăm ca atare, cu consecințele de rigoare care se văd la tot pasul.

Noi, cei prezenți astăzi la Biserică, în ziua Nașterii Domnului, și cei asemenea nouă, unde ne aflăm în raport cu această situație în care lumea se zbate? Ce gândim? Cum vedem lucrurile?

Înainte de toate, pentru a nu greși, reluăm mărturisirea unui Părinte sfânt din zilele noastre și, prin cuvintele lui, încercăm să înțelegem starea în care ne aflăm: „Hristos a dat viața Sa dumnezeiască celor zidiți după chipul Său, însă drept răspuns nu a primit decât ură. Astăzi, după două milenii de creștinism, ce vedem? Lumea contemporană se îndepărtează din ce în ce mai mult de la Hristos, de la viața veșnică. Adâncul întuneric al patimilor păcătoase, ura, stăpânirea, războaiele de tot felul alcătuiesc existența noastră pământească”. (Arhim. Sofronie, Din viață și din Duh, traducere de ierom. Rafail (Noica), Ed. Reîntregirea, Alba Iulia, 2014, pp. 22-23.)

(continuare în pagina a treia)

Concert de colinde "Să ne bucurăm de Domnul" și Venirea lui Moș Crăciun la biserica Toma Cozma

Și în acest an, alături de celelalte activități culturale, la parohia noastră s-a desfășurat **Cursul gratuit de Colinde, ajuns la ediția a XIX-a**. Acesta s-a adresat copiilor și tinerilor de toate vârstele, având drept coordonator anul acesta pe Părintele Protopop Florin Aurel Călugăru, căruia îi mulțumim pentru dăruirea și profesionalismul cu care s-a implicat pentru formarea copiilor.

Ca și în anii precedenți, absolvenții Cursului gratuit de colinde, au susținut, *duminică, 18 decembrie*, la

Biserica Toma Cozma, tradiționalul **Concert de Colinde, "Să ne bucurăm de Domnul!"**, dirijat de Părintele Florin Aurel, în fața unui numeros auditoriu.

Seara de concert a fost presărată și cu alte momente artistice. Între acestea amintim mai întâi recitalul domnului Marius Calinciuc, care a interpretat cu o sensi-

bilitate deosebită colinde și cântece de Crăciun, acompaniindu-se cu chitara sa.

Un alt moment foarte apreciat de public a fost so-

sirea Corului „Dignus”, format din ~~elevi din ultimul an~~ de la Seminarul „Sfântul Vasile cel Mare” Iași și eleve de la Liceul de Artă „Octav Băncilă, cor dirijat de tânărul Teodor Pandelea. Ei au interpretat mai multe colinde, atât psaltice, cât și corale, însoțite de acompaniament la flaut, tobă și caval.

Surpriza serii, mult așteptată, a fost venirea lui

Moș Crăciun, care a împărțit cu generozitate draruri, îmbrățișări și cuvinte frumoase, atât copiilor, cât și adulților prezenți, acestora din urmă oferindu-le colăcei și vin fier.

Un necesar moment catehetic și duhovnicesc înainte de Crăciun

Joi 22 decembrie, elevii clasei a IV-a de la Școala „Carol I” sub directa îndrumare a doamnei Învățătoare Alina Nechifor, au pășit pragul bisericii noastre pentru a se pregăti sufletește, prin spovedanie și împărtășanie, pentru Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului.

Întâlnirea cu Părintele paroh a prilejuit și un ex-

curs catehetic privitor la cum trebuie înțeleasă și trăită Sărbătoarea Crăciunului, spre zidire sufletească.

(Cronicar)

Nașterea lui Hristos – pământul devenit cer

Scrisoare pastorală la sărbătoarea Nașterii Domnului Iași, 2022, IPS Părinte TEOFAN, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei - fragment-

Da, aceasta este lumea în care trăim. Iar lumea suntem noi, trăitori printre virusuri și războaie, dar și printre sfinți și stări de pace dumnezeiască. În această lume a situațiilor contradictorii auzim glasul lui Hristos: „*Indrăzniți! Eu am biruit lumea*”. (Ioan 16, 33).

Când a biruit Hristos lumea? „*La plinirea vremii*” (Galateni 4, 4), răspunde Sfântul Apostol Pavel, adică acum 2022 de ani.

Ce s-a întâmplat atunci? „*Din înălțimea cerului, răspunde cântarea Bisericii, Împăratul vine la noi din Curata Fecioară, Dumnezeu fiind*” (Canonul al doilea, cântarea a 3-a, troparul al treilea, Utronia zilei de 25 decembrie, în în Mineiul pe luna decembrie, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2005, p. 438).

De ce S-a coborât Dumnezeu pe pământ, „*S-a făcut trup și S-a sălăsluit între noi*”? (Ioan 1, 14) Răspunde aceeași cântare bisericească: „*Văzând Ziditorul pe omul pe care l-a zidit cu mâinile pierind, plecând cerurile, S-a pogorât și, intrupându-Se din dumnezeiasca Fecioară, pe om îl zidește cu totul din nou*” (Canonul întâi, cântarea 1, troparul al doilea, Utronia zilei de 25 decembrie, în în Mineiul pe luna decembrie, p. 437)

Și cum se arată biruința lui Hristos pe care a doborât-o prin Coborârea Sa pe pământ, prin Moartea și Învierea Sa, prin Pogorârea Sfântului Duh? Biruința lui Hristos se arată și se trăiește în Biserica Sa, în oamenii din toate timpurile care, prin harul și puterea lui Dumnezeu, ajung la „*unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la starea bărbatului desăvârșit, la măsura vârstei deplinătății lui Hristos*”. (Efeseni 4, 13)

Cine sunt acești oameni? Ne spune Domnul Hristos: „*Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață*”. (Ioan 5, 24). „*Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în vece. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu*”. (Ioan 6, 51) „*Cel ce va bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viața veșnică*” (Ioan 4, 14)

Aceștia sunt oamenii prin care se arată biruința lui Hristos asupra lumii. Ei au trăit în vremurile trecute, dar sunt prezenți și astăzi printre noi. Nu sunt mulți, dar pentru ei Dumnezeu ține lumea. Ei aparțin vieții de mănăstire și vieții de familie. Ei sunt rânduiți de Dumnezeu să facă din pământ „cer”, precum rostește colindul: „*Lerui, Doamne, lerui ler / Faceți, dar, pământul cer*”.

Anul acesta se împlinesc 300 de ani de la nașterea Sfântului Paisie Velicicovski de la Neamț. Despre el, cântarea Bisericii spune că, încă pe pământ fiind, s-a făcut „*locuitor în rai*” (Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2017, p. 296), avându-L pe Hristos în centrul inimii sale. Din inima sa, devenită „cer”, a făcut și din mănăstirile Moldovei „cer pământesc” („Condacul 9”, „Slava” la Stihovana de la Vecernia Mare, ziua a cincisprezecea a lunii noiembrie, în Mineiul pe noiembrie în Viața și Acatistul Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț (15 noiembrie), Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2012, p. 46)

Biserica mărturisește acest mare adevăr, adică cel al transformării minții și inimii omului în „cer”, pentru că acesta este centrul, sensul și scopul vieții noastre: „*Precum în cer, așa și pe pământ*” (Luca 11, 2). este rugăciunea noastră zilnică.

Nu ajungem cu desăvârșire acolo cei mai mulți dintre noi. Suntem însă chemați să tindem spre aceasta, să nu uităm că acolo trebuie să fim și, poate, prin mila Cerului avem și noi parte, din când în când, de fărâmițurile care cad de la masa Stăpânului.

Slăvitul Praznic al Nașterii Domnului ne oferă în dar să vedem cu ochii minții cum Dumnezeu se face prunc, vedem cum Dumnezeu se face om, nu pentru a ne impresiona, ci pentru a înălța pe om la măreția lui Dumnezeu. Scopul Întrupării Domnului Hristos este acela de a reda ființei omenești demnitatea pe care a avut-o dintru început, aceea de fiu al lui Dumnezeu, prin Har.

Astăzi vedem pe Dumnezeu ca Prunc și sărbătoarea în sine ne descoperă importanța deosebită pe care trebuie să o acordăm copiilor și copilăriei. Copiii reprezintă o categorie cu totul specială între ființele omenești de pe acest pământ. Mântuitorul Iisus Hristos îndeamnă pe ucenici Săi: „*Adevărat zic vouă: De nu vă veți întoarce și nu veți fi precum pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor*” (Matei 18, 3). Ce vedem noi la un copil? Nevinovăție, lipsă de viclesug, foarte multă afecțiune, sinceritate și curăție trupească și sufletească. Starea copilăriei e starea de Rai a ființei noastre, starea în care se pune în deplină armonie cu tot ceea ce Dumnezeu a sădit în jurul nostru. Starea de copil însă e și a unui om care are o mai mare nevoie de oameni decât adulții. Un copil are tot timpul nevoie de afecțiunea și ajutorul celor mari – a se vedea cum atunci când copilul se află, sau doar are impresia că trece prin momente de încercare, plânge, se tulbură, se speire și așteaptă și invocă cu toată ființa sa ajutorul părinților.

Sărbătoarea Crăciunului ne apropie cu acea stare de responsabilitate și bucurie față de toți cei dragi ai noștri. Bucuria sărbătorii se împărtășește, nu se trăiește singular, în mod egoist. Când ne aducem aminte de momentul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, ne aducem aminte și că Dumnezeu prin acest gest și-a asumat o familie, în care pe lângă mama sa pruncul Iisus descoperă conștiința unui tată adoptiv și afecțiunea unor frați mai mari. Asumarea familiei, pe care Dumnezeu a luat-o în considerare atunci când a hotărât să șteargă păcatele lumii, vrea să arate cât de importantă este lucrarea familiei în rostuirea mântuirii personale a fiecărui om. Iată de ce Nașterea Domnului ne cheamă tainic să ne aducem aminte și de oamenii de lângă noi, de toți cei dragi ai noștri, oferindu-le prin daruri semnele iubirii noastre.

Una din cele mai frumoase tradiții la români este mersul copiilor la colindat pe la casele creștinilor. E un obicei încărcat cu multă spontaneitate și comuniune umană care, în ultima vreme, pare a „ceda” teren în favoarea „concertelor” de colinde, care oferă o interpretare artistică mai „profesionistă”, mai „academică”. Oricum s-ar manifesta, în esență colindatul rămâne un important act duhovnicesc, care ne angajează într-o împărtășire a bucuriei Nașterii Domnului Hristos. Iar colindelor le sunt atașate cadouri și gesturi frumoase, personaje simbolice, bucate alese, întâlniri festive, dar esențial este să așezăm în centrul acestor manifestări pe Pruncul Iisus Hristos, care pentru noi se naște. Dacă înțelegem acest lucru, le-am înțeles pe toate, că de la Nașterea lui Hristos începe drumul spre mântuirea omului și salvarea lui de păcat.

Colindul poartă pecetea darului. El dăruiește ascultătorului vestea Nașterii Domnului. Să nu uităm cum și magii oferă daruri pruncului Iisus. Sărbătoarea Crăciunului ne invită și pe noi să trăim din plin bucuria de a dăru. Deși mulți în această perioadă se gândesc mai mult la cadouri din punct de vedere economic, material, al cadourilor, nu trebuie să uităm și de aspectul interior, intim al actului dăruirii. Darurile trebuie să vină în primul rând din suflet și să vină în întâmpinarea nevoilor celui ce-l va primi. Însuși Dumnezeu ne face în această zi un dar minunat prin întruparea Fiului Său, ca răspuns pentru nevoia noastră de mântuire.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca, însuflețiti de sărbătoarea Nașterii Domnului, să răspândim celor din jur bucurie, curaj și mângâiere sufletească, să dăruim din timpul și atenția noastră celor ce au nevoie atât de cele materiale cât și de cele spirituale, să ne bucurăm de copii, părinți, familie și să împărtășim tuturor din jur din bucuria Crăciunului.

La mulți ani și sărbători fericite!

Pr. Mihai Mărgineanu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor: Protopop Florin Aurel Călugăru, tel.
0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sirbu, Irina Coman, Viorel Bli-daru, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ **Duminică, 25 decembrie, Nașterea Domnului**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ **Luni, 26 decembrie, Soborul Maicii Domnului**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ **Marti, 27 decembrie, Sfântul Întâi Mucenic și Arhidiacon Ștefan**

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ **Sâmbătă, 31 decembrie** 22.30 Slujba de la hotarul dintre ani

Soborul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

După ce ne-am închinat în Prima Zi de Crăciun, împreună cu îngerii, cu magii și cu păstorii, lui Dumnezeu Care S-a făcut om și S-a născut Prunc pentru mântuirea noastră, se cuvine să cinstim în cea de-a doua zi pe Maica Sa, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Icoana Nașterii Domnului o înfățișează pe Maica Sfântă lângă prunc, în peșteră, arătând-o și ca unealtă aleasă și pregătită de Dumnezeu de-a lungul generațiilor, în vederea împlinirii mării taine a întrupării Sale, dar și ca pe noua Evă, prima și cea mai de seamă reprezentantă a omenirii înnoite.

Cum ar putea oare mintea omenească să înțeleagă chipul uimitor ales de Dumnezeu pentru a veni printre oameni? Fiul Unul-Născut al lui Dumnezeu, născut din veșnicie din Tatăl, fără amestecare și fără împărțire, este zămislit în pântecul Fecioarei, fără participarea vreunui om, prin lucrarea Duhului Sfânt, și Se supune de bunăvoie legilor nașterii și creșterii, înnoindu-le. Fără a-Și părăsi natura divină, fără a întreprinde uniunea treimică, Cuvântul lui Dumnezeu ia asupra Sa firea omenească și devine singurul Fiu al Fecioarei, țesând în pântecul ei fecioresc veșmântul de purpură al Trupului Său. Două nașteri: una dumnezeiască și veșnică, alta omenească și supusă timpului, dar un singur Fiu, Cuvântul lui Dumnezeu făcut Om. O singură Persoană se naște din ea, Dumnezeu-Omul (Theanthropos): fără mamă, după natura Sa dumnezeiască, și fără tată, după firea omenească. El unește atât de strâns ceea ce era despărțit printr-un adânc de netrecut, încât, fără să se amestece, însușirile firii dumnezeiești și cele ale firii omenești se împletesc în El în chip tainic (perihoreză). Așa cum, aruncându-se în foc o bucată de fier, focul primește de la fier tăria, iar fierul dobândește lumina și căldura focului, la fel și aici, Dumnezeirea pătimește de bunăvoie slăbiciunea trupului și omenirea se îmbracă în slava lui Dumnezeu, așa încât Preasfânta poate fi numită pe bună dreptate Născătoare de Dumnezeu (Theotokos). „Acest nume constituie toată taina întrupării”, scrie Sfântul Ioan Damaschin, căci, „dacă aceea care a născut este Născătoare de Dumnezeu, negreșit și cel născut din ea este Dumnezeu și, negreșit, este și om” (Sfântul Ioan Damaschin, Dogmatica, trad. pr. D. Fecioru, ed. Apologeticum, 2004, cap. 12, p. 98.)

Pruncul culcat în iesle nu este un om oarecare, chemat să primească mai târziu harul dumnezeiesc ca răsplată a virtuților sale, precum sfinții și prorocii, un ales al lui Dumnezeu sau un om îndumnezeit (purător de Dumnezeu, *teofor*), ci este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu, a doua Persoană a Sfintei Treimi, Care a luat asupra Lui firea omenească pentru a o înnoi, pentru a o recrea și pentru a refăce în El însuși chipul lui Dumnezeu, întunecat și schimonosit de păcat.

Rai duhovnicesc al celui de-al doilea Adam, Templu al dumnezeirii, Pod care leagă pământul de Cer, Scară pe care Dumnezeu Se pogoară pe pământ și omul urcă la Cer, Maica Domnului s-a făcut mai cinstită decât heruvimii, serafimii și toate puterile cerești. Primindu-L pe Hristos, pântecul său a devenit „mai încăpător decât cerurile”, fiindcă este de acum Tronul lui Dumnezeu. Prin ea, omul este înălțat mai sus decât îngerii și slava Dumnezeirii strălucește în trupul său.

În fața unei astfel de taine, minții omenești cuprinse de uimire nu-i rămâne decât să se închine în tăcere, cu credință, „căci acolo unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii” (Sfântul Ioan Gură de Aur, *Omilii la Nașterea Domnului*, PG 56, 385, text reluat adesea în cântările liturgice; de exemplu: 25 decembrie, Sedealna de după a doua cântimă de la Utrenie; Dogmatica gl. al 7-lea). Dimpreună cu Iosif cel tăcut, scaldat în lumina aceasta străină care strălucește în întunericul peșterii, firea întreagă o contemplă pe Preasfânta, liniștită și luminoasă, așezată lângă Pruncul pe Care L-a înfășat ea însăși, așezându-L în iesle. Nicio urmă a durerilor și a osteneții care urmează de obicei nașterii; căci se cuvenea ca aceea cu trup și suflet feciorelnic, nezămislind în patimi, să nu nască în dureri. Fecioară întru zămislire, fecioară întru naștere și după nașterea Mântuitorului, ea vestește astfel femeilor bucuria și izbăvirea de blestemul pus asupra Evei, cea dintâi mamă, în ziua căderii (Facerea 3, 16).

Sculpturi realizate de Adrian Datin și Sfinți

Ierom. Macarie de la Simono Petra, *Sinaxarul. Viețile Sfinților*, (Sursa Doxologia.ro)